

svigte. Jeg skal i denne Forbindelse bemærke, at den nye Scene i Sæsonen 1932—33 kun gav en Indtægt paa 450 000 Kr., en Indtægtsnedgang, der helt forrykkede Balancen. Endvidere kan man vel heller ikke efter de indhøstede Erfaringer udelukke den Mulighed, at de to Sceners indbyrdes Konkurrence vilde give Forskydninger med Hensyn til Indtægten i nedadgaaende Retning.

Det afgørende er imidlertid, at jeg, som Forholdene laa i 1933, ikke mente, at det var forsvarligt at modsætte mig Radiofoniens stærke Krav om at faa overladt hele Bygningen som nødvendig for Radiofoniens Drift, *naar* der samtidig gennem et Samarbejde med Radiofonien kunde tilføres Teatret betydelige økonomiske Fordele, *naar* den under Dobbeltscenedriften konstaterede betydelige Risiko i væsentlig Grad kunde fjernes, og *naar* det gennem Enkeltdrift langt lettere og i langt større Grad end med den teknisk vanskelige Dobbeldrift kunde muliggøres for Teatret at optage den Provinsvirksomhed, som netop paa det Tidspunkt krævedes, og som af mange Grunde maatte anses for en meget ønskelig Foranstaltning.

I Teaterkommissionen af 1933 fremhævede Radiofoniens Repræsentanter med stor Styrke, at Radiofonibygningen i sin Helhed maatte staa til Radiofoniens Disposition, indtil der ad Aare kunde tilvejebringes en ny Radiofonibygning. Med dette Faktum maatte Kommissionen regne. Spørgsmaalet om Dobbeltscenedrift var derfor ikke aktuelt og maatte udskydes til Afgørelse, naar Forholdene i Fremtiden tillod Genoptagelse af Spørgsmaalet, og Kommissionen maatte derfor bygge sin Indstilling — ligesom jeg derefter mit Lovforslag — paa Enkeltscenedrift.

F. J. Borgbjerg.

M. Korsgaard.

Landstingets Udvalg vedrørende Forslag til Lov angaaende Det kongelige Teater og Oprettelse af en kulturel Fond.